

POLIHISTOR (1) *sb m*

N sg polihistor.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Człowiek mający wszechstronne wiadomości z różnych dziedzin [polyistor – pełny rzeczy Calep; uczony – polyhistor Cn]: Iulius też Solinus Polihiftor cap. 3. piŕze/ iż w Rzymie zá pánowania Auguŕta Cefarzá/ iedná Sieląnká Fauŕta imięnim/ czworo Bliźniąt żywych iednym rázem porodziłá StryjKron 345.

EB